

Technische informatie over het plaatsen van tegels op het Damiaanplein.

Men heeft gekozen bij de opbouw van de funderingen voor een steenslag vermengd met zand en cement (dit noemen wij beton). Langs dit beton kan er geen water weg naar de ondergrond. Op deze betonlaag komt in een soort zandbed van 3 cm waarop de betontegels liggen met open voegen.

Men is dan verwonderd dat bij hevige regen of smeltwater, dat 's nachts terug aanvriest, de stenen beginnen te dansen als je er met de wagen op rijdt. Het met water verzadigde zandbed functioneert als een soort waterbed waarop de tegels liggen.

Dit is des te erger daar men tijdens de opmaak van de plannen er van uit is gegaan dat het regen- of smeltwater via de voegen naar de ondergrond zou doorsijpelen.

Een tweede zaak is dat de betontegels geplaatst zijn in dambordmotief. Als je op deze tegels remt of een bocht neemt met de wagen kunnen deze tegels de krachten niet overdragen naar de naastliggende tegels. Om deze redenen vind je overal bestratingen in tegels die geplaatst zijn in halfsteensverband, visgraadmotief, enz. Deze tegels blijven liggen als er vrachtwagenverkeer over gaat.

Een derde zaak is de grootte van de tegels. Door de grootte zijn onregelmatigheden in de tegels niet weg te werken tijdens de plaatsing. Zonder overdrijven kan men zeggen dat alle tegels schots en scheef liggen ondanks dat de meesten reeds 3 maal herlegt zijn. Dit euvel heeft men niet bij de kleine tegels. Ze zijn trouwens in halfsteensverband gelegd.